

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 33ο ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006

Οι Ἅγιες Σαράντα γυναῖκες Μάρτυρες

Ἡ 1η Σεπτεμβρίου εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, δηλαδή ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, καί ἡ Ἐκκλησία μας προσεύχεται νά εὐλογήσει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός τήν καινούργια χρονιά. Τήν ἡμέρα αὐτή ὁ Κύριος εἶχε πάει στή συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων, ὅπου τοῦ δόθηκε ἓνα βιβλίο τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα, ὅπου ἀναφερόταν στόν Μεσσία, δηλαδή στόν Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ διάβασε τήν προφητεία, εἶπε στούς συγκεντρωμένους Ἰουδαίους ὅτι ἡ προφητεία ἐπαληθεύθηκε στό πρόσωπό Του.

Τήν 1η Σεπτεμβρίου ἔχει καθιερώσει καί τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο ὡς ἡμέρα προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Τήν ξεχωριστή αὐτή μέρα ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει καί τή μνήμη τῶν ἁγίων Σαράντα γυναικῶν Μαρτύρων καί τοῦ δασκάλου τους Ἄμμοῦν τοῦ Διακόνου.

Πρόκειται γιά σαράντα νεαρές ἀσκήτριες, πού εἶχαν δάσκαλο καί καθοδηγητὴ τους τόν π. Ἄμμοῦν, πού ἦταν Διάκονος.

Καταγόταν ἀπό τήν Ἄνδριανούπολη τῆς Θράκης καί ἐξῆσαν στά χρόνια τοῦ βασιλιά Λικινίου, στίς ἀρχές τοῦ 4ου μ. Χ αἰώνα. Μαρτύρησαν ὁμολογώντας τήν πίστη τους στόν Χριστό λίγο προτοῦ σταματήσουν οἱ διωγμοί μέ εἰδικό διάταγμα πού ἐξέδωσε ὁ Αὐτοκράτορας Μεγάλος Κωνσταντῖνος. Ἐκεῖνο τόν καιρό, ἡγεμόνας τῆς Ἄνδριανούπολης ἦταν ὁ Βάβδος, ὁ ὁποῖος ἦταν διώκτης τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Ἄμμοῦν καί οἱ 40 παρθένες γυναῖκες παραδώθηκαν στόν Βάβδο. Ἄρχισαν νά ἀνακρίνονται μέ πολλή αὐστηρότητα γιά τήν πίστη τους, προκειμένου νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους καί νά θυσιάσουν

στούς Δώδεκα θεούς του Ὀλύμπου. Ὁ Διάκονος Ἀμμοῦν προσευχήθηκε σὸν Κύριο νά δείξει κάποιο σημάδι γιὰ νά λάμψει ἡ ἀλήθεια τὴν ὥρα πού ὁ ἱερέας τῶν εἰδώλων τούς ζητοῦσε νά ἀρνηθοῦν τὸν Χριστό. Τότε, μπροστά στὰ μάτια ὄλων, ὁ ἱερέας τῶν εἰδώλων μέ μυστηριώδη τρόπο σηκώθηκε πολὺ ψηλά ἀπὸ κάποιο ἀόρατο χέρι, πού τὸν ἀνεβοκατέβαζε, τὸν χτυποῦσε καὶ τὸν βασάνιζε, ὥσπου ἔπεσε κάτω νεκρός.

Στὴ συνέχεια ὀργισμένοι οἱ δῆμοι τοῦ Βάβδου στράφηκαν ἐναντίον τοῦ π. Ἀμμοῦν. Τὸν κρέμασαν καὶ τοῦ ἔξυναν τὰ πλευρά μέ σιδερένια νύχια. Ἐβαλαν ἓνα σιδερένιο κρᾶνος στὴ φωτιά καὶ τοῦ τό φόρεσαν πυρακτωμένο στὸ κεφάλι. Ὁ Θεός ὅμως τὸν προστατεύει καὶ σέ ἐκπληξη ὄλων ἔμεινε ἀβλαβής ἀπὸ τὰ φρικτὰ βασανιστήρια. Τότε ὁ Βάβδος μέ μανιὰ ἔδωσε ἐντολή νά τὸν ἀλυσσοδέσουν καὶ μαζί μέ τίς 40 γυναῖκες νά ὀδηγηθοῦν σὸν Βασιλιά Λικίνιο στὴν Ἡράκλεια τῆς Θράκης. Ἐκεῖ συνεχίστηκαν τὰ βασανιστήρια, ἐπειδὴ οἱ 40 Ὀσιοπαρθένες Μάρτυρες καὶ ὁ πνευματικός τους πατέρας π. Ἀμμοῦν ὀμολόγησαν τὸν Χριστό.

Τὸν Διάκονο Ἀμμοῦν, ἀφοῦ τὸν κρέμασαν καὶ τὸν μαστίγωσαν στὰ πλευρά, τοῦ ἔκοψαν τὸ κεφάλι. Δέκα ἀπὸ τίς 40 γυναῖκες τίς ἔρι-

ξαν στὴ φωτιά καὶ κήκαν ζωντανές, ὀκτὼ ἀποκεφάλισαν, δέκα τρύπησαν μέ ξίφος στὸ στόμα καὶ στὴν καρδιά καὶ τίς ὑπόλοιπες δώδεκα, ἄλλες τίς κομματίασαν μέ μαχαίρια, καὶ σ' ἄλλες ἔβαλαν στὸ στόμα πυρωμένα σίδερα μέχρι νά ξεψυχήσουν. Ἔτσι μέ καρτερία ὑπέστησαν τὰ πολυώδυνα μαρτύρια γιὰ τὸν Χριστό ὁ δάσκαλος Διάκονος Ἀμμοῦν καὶ οἱ 40 μαθήτριες, ὁ πνευματικός πατέρας καὶ οἱ κόρες, παρόλο πού θά μπορούσαν νά ἀποφύγουν τὰ φρικτὰ βασανιστήρια καὶ τὸν μαρτυρικό θάνατο, ζώντας μὴ ἀνετη ἐπίγεια ζωὴ.

Τὰ ὀνόματα τῶν Σαράντα Ὀσιοπαρθενομαρτύρων ἦταν τὰ ἑξῆς: Ἀδαμαντίνη, Καλλιρόη, Καλλίσση, Χαρίκλεια, Πηνελόπη, Κλειῶ, Θάλεια, Μαριάνθη, Εὐτέρπη, Τερψιχόρη, Οὐρανία, Κλεονίκη, Σαπφῶ, Ἐρατῶ, Πολύμνια, Δωδώνη, Ἀθηνᾶ, Τρωάδα, Κλεοπάτρα, Κοραλία, Θεανὸν, Θεανῶ, Ἀσπασία, Πολυνίκη, Διόνη, Θεοφάνη, Ἐρασμία, Ἐρμηνεία, Ἀφροδίτη, Μαργαρίτα, Ἀντιγόνη, Πανδώρα, Χαΐδω, Λάμπρω, Μόσχω, Ἀριβοία, Θεονύμφη, Ἀκριβὴ, Μελπομένη, Ἑλπινίκη.

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἑνορίας Ἐπάνω Χωριοῦ Ἱεράπετρας

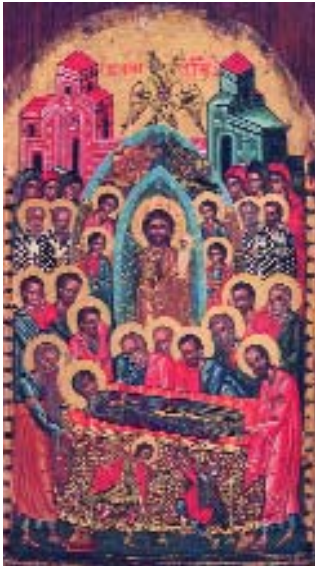
Ἡ σκάλα τῆς εὐχῆς

Κάθετα σχηματίζεται ἡ εὐχή τῆς ἐρχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ.

1. _ _ _ _ _ Μικρὸ καφενεῖο.
2. _ _ _ _ _ Φυσάει ... ἄνεμος γιὰ τὰ πανιά.
3. _ _ _ _ _ Τὰ ἀγοράζουμε ἀπὸ τὸν μανάβη.
4. _ _ _ _ _ Ὑπάρχουν καὶ τέτοια ... κύματα.
5. _ _ _ _ _ Τό γουρούني στὴν καθαρεύουσα.
6. _ _ _ _ _ Ὅμορφο καὶ μεγάλο νησί τοῦ Αἰγαίου.
7. _ _ _ _ _ Ἀλλιῶς τὰ σύνορα.
8. _ _ _ _ _ Οἱ ἔφημερίδες γράφουν τὰ ...
9. _ _ _ _ _ Μέ φάρμακα καταπολεμοῦμε τὸν ... τῆς γρίπης.
10. _ _ _ _ _ Ἡ ἀρχὴ εἶναι τό ... καὶ τό ὧ τῶν πάντων.

Οι απορίες μας...

-Ποιό γεγονός ονομάζουμε μετάσταση της Παναγίας;

Εἶχαν περάσει 11 χρόνια ἀπό τήν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου στούς οὐρανοῦς καί ἡ Παναγία μας βρισκόταν στό 59ο ἔτος τῆς ἡλικίας της, ὅταν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ τῆς ἔφερε τό μήνυμα ὅτι σέ τρεῖς μέρες θά τελειῶνε ἡ ἐπίγεια ζωή της. Ἦταν πολύ χαρούμενη ἀπό τό ἄγγελμα τοῦ θανάτου της γιατί θά ἐκπληρωνόταν ἡ ἐπιθυμία της νά βρεθεῖ κοντά στόν γιό της, τόν Κύριο Ἰ. Χριστό.

Σύμφωνα μέ τήν Παράδοση ὁ Χριστός εἶχε βεβαιώσει τήν Παναγία ὅτι θά ἐρχόταν ὁ ἴδιος νά παραλάβει τήν ψυχή της μέ τή συνοδεία ἀγγελικῶν δυνάμεων καί νά τήν ὀδηγήσει στόν οὐρανό. Ὁ θάνατός της ἦταν πραγματικός. Ἡ ψυχή της ἀποχωρίσθηκε ἀπό τό σῶμα. Τό σῶμα της θάφτηκε κανονικά σέ τάφο στή Γεθσημανῆ. Ὅμως δέν διαλύθηκε, ὅπως συμβαίνει σά σώματα ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά μετατέθηκε, μετέστη ἄφθαρτο στόν οὐρανό. Ὅπως ἀκριβῶς ἡ Θεοτόκος διέφυγε τίς ὀδύνες τοῦ τοκετοῦ, ἔτσι διέφυγε καί τίς συνέπειες τοῦ θανάτου, δηλαδή τή φθορά τοῦ σώματος. Ἔτσι γιά τήν Παναγία μας τό τέλος της στή γῆ δέν ἦταν θάνατος ἀλλά κοίμηση,

δηλ. ὕπνος καί ἀνάπαυση. Ἦταν μετάσταση, μετάθεση, ἔξοδος καί πέρασμα στήν ἄλλη ζωή, τήν αἰώνια. Γι' αὐτό καί στήν Ἐκκλησία μας πανηγυρίζουμε τήν ἡμέρα τοῦ θανάτου ὄλων τῶν Ἁγίων, ἀφοῦ θεωρεῖται ἡ γενέθλιος ἡμέρα στήν ἄλλη ζωή καί ἡ μέρα τῆς πολιτογραφῆσεώς τους στή βίβλο τῶν οὐρανῶν.

Τά θαυμαστά γεγονότα πού ἔγιναν κατά τήν κοίμηση τῆς Θεοτόκου Μαρίας ἀποδεικνύουν τόν σεβασμό καί τήν τιμή φύσης καί ἀνθρώπων στό μεγάλο γεγονός τῆς μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου στούς Οὐρανοῦς. Τά γεγονότα αὐτά, σύμφωνα μέ τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἦταν τό θαῦμα τῆς προσκηνύσεως τῶν δένδρων κατά τήν ἀνάβασή της στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν (ἔσκυβαν τά δένδρα σάν νά ἦταν ἔμψυχα καί λογικά), ὁ δυνατός σεισμός καί τό σύννεφο πού σκέπασε τόν λόφο πού βρισκόταν τό σπίτι τῆς Παναγίας, καθώς καί ἡ συνάντηση μέ θαυματουργικό τρόπο τῶν Ἀποστόλων καί τῶν ὑπολοίπων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἀπό ὅλα τά σημεῖα τῆς γῆς στήν κηδεία της, ἡ ἀποκοπή τῶν χεριῶν τοῦ ἄσεβοῦς ἀπό Ἄγγελο Κυρίου μπροστά στό θεοφόρο σκηνωμά της, τά ἐγκώμια καί οἱ ἐξόδιοι ὕμνοι πού τῆς ἔψαλαν μέχρι τήν στιγμή τοῦ ἐνταφιασμοῦ της καί ἡ παραμονή τους γιά τρεῖς μέρες στόν τάφο της στή Γεθσημανῆ.

Ἄλλη ἀπό τήν ἀπόδοση τῆς Παναγίας, ἡ ἀνάβασή της στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν (ἔσκυβαν τά δένδρα σάν νά ἦταν ἔμψυχα καί λογικά), ὁ δυνατός σεισμός καί τό σύννεφο πού σκέπασε τόν λόφο πού βρισκόταν τό σπίτι τῆς Παναγίας, καθώς καί ἡ συνάντηση μέ θαυματουργικό τρόπο τῶν Ἀποστόλων καί τῶν ὑπολοίπων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἀπό ὅλα τά σημεῖα τῆς γῆς στήν κηδεία της, ἡ ἀποκοπή τῶν χεριῶν τοῦ ἄσεβοῦς ἀπό Ἄγγελο Κυρίου μπροστά στό θεοφόρο σκηνωμά της, τά ἐγκώμια καί οἱ ἐξόδιοι ὕμνοι πού τῆς ἔψαλαν μέχρι τήν στιγμή τοῦ ἐνταφιασμοῦ της καί ἡ παραμονή τους γιά τρεῖς μέρες στόν τάφο της στή Γεθσημανῆ.

Ἄλλη ἀπό τήν ἀπόδοση τῆς Παναγίας, ἡ ἀνάβασή της στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν (ἔσκυβαν τά δένδρα σάν νά ἦταν ἔμψυχα καί λογικά), ὁ δυνατός σεισμός καί τό σύννεφο πού σκέπασε τόν λόφο πού βρισκόταν τό σπίτι τῆς Παναγίας, καθώς καί ἡ συνάντηση μέ θαυματουργικό τρόπο τῶν Ἀποστόλων καί τῶν ὑπολοίπων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἀπό ὅλα τά σημεῖα τῆς γῆς στήν κηδεία της, ἡ ἀποκοπή τῶν χεριῶν τοῦ ἄσεβοῦς ἀπό Ἄγγελο Κυρίου μπροστά στό θεοφόρο σκηνωμά της, τά ἐγκώμια καί οἱ ἐξόδιοι ὕμνοι πού τῆς ἔψαλαν μέχρι τήν στιγμή τοῦ ἐνταφιασμοῦ της καί ἡ παραμονή τους γιά τρεῖς μέρες στόν τάφο της στή Γεθσημανῆ.

Ἱστορίες ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἰωσήφ

“Όταν ὁ Ἀβραάμ εἶχε φθάσει σέ βαθιά γεράματα καί εἶχε πεθάνει ἡ γυναίκα του ἡ Σάρα, ἀποφάσισε νά παντρεύει τόν γιό του Ἰσαάκ. Ἡ Ρεβέκκα ἔγινε γυναίκα τοῦ Ἰσαάκ, ὁ ὁποῖος τήν ἀγάπησε πολύ καί παρηγορήθηκε γιά τόν θάνατο τῆς μητέρας του. Ὁ Ἰσαάκ καί ἡ Ρεβέκκα ἀπέκτησαν δύο δίδυμους γιούς, τόν Ἡσαΐ καί τόν Ἰακώβ. Ὁ Ἰακώβ, πού παντρεύτηκε τήν Ραχήλ ἀπέκτησε 12 γιούς, τούς ὁποίους καμάρωνε. Ὅλοι τους ἦταν ἐργατικοί. Καί οἱ δώδεκα ἀγαποῦσαν καί σέβονταν τόν πατέρα τους. Ὅμως ὁ Ἰακώβ ἀγαποῦσε περισσότερο τόν Ἰωσήφ, στόν ὁποῖο χάρισε ἕνα ὠραῖο, πολύχρωμο χιτώνα, ὅταν ἦταν δεκαεπτά χρονῶν. Οἱ ἀδελφοί τοῦ Ἰωσήφ, ὅταν εἶδαν ὅτι ὁ πατέρας τους ἔδειχνε περισσότερο τήν ἀγάπη του σ’ ἐκεῖνο, ἄρχισαν νά τόν ζηλεύουν. Αὐτός, ὅμως, τούς ἀγαποῦσε καί δέν καταλάβαινε τή ζηλιεία τους.

Κάποτε ὁ Ἰωσήφ εἶδε στόν ὕπνο του ἕνα παράξενο ὄνειρο, τό ὁποῖο διηγήθηκε στούς ἀδελφούς του: *«Ἐίμαστε ὅλοι στή μέση ἑνός χωραφιοῦ τῆς πεδιάδας. Τά στάχυα ἦταν θεωρημένα κι ἐμεῖς τά κάναμε δεμάτια. Κάποια στιγμή τό δικό μου δεμάτι σηκώθηκε καί στάθηκε ὄρθιο. Τά δικά σας δεμάτια τό περικύκλωσαν καί τό προσκύνησαν»*. Τότε οἱ ἀδελφοί του ζήτησαν ἀκόμη περισσότερο τόν Ἰωσήφ καί τοῦ ἀπάντησαν μέ θυμό: *«Μήπως φαντάζεσαι ὅτι θά γίνεις βασιλιάς μας κι ἐμεῖς θά πέσουμε νά σέ προσκυνήσουμε ἢ ἀρχοντας καί θά μάς κυβερνᾶς;»*.

Μιά ἄλλη νύκτα ὁ Ἰωσήφ εἶδε στόν ὕπνο του κι ἄλλο ὄνειρο, πού διηγήθηκε στόν πατέρα καί τούς ἀδελφούς του: *«Ἀκοῦστε κι ἄλλο ὄνειρο πού εἶδα. Μοῦ φάνηκε ὅτι στεκόμουν ἀπάνω ἀπό τόν οὐρανό, πού ἔλαμπε. Ξαφνικά ὁ ἥλιος, τό φεγγάρι κι ἔντεκα ἀστέρια ἔπεσαν μπροστά μου σάν νά μέ προσκυνοῦσαν»*. Οἱ ἀδελφοί του, ὅμως, ζήτησαν ἀκόμη περισσότερο, ἐνῶ ὁ Ἰσαάκ συγκρατοῦσε στή μνήμη του αὐτά τά ὄνειρα. Ὡς πατέρας ἀνησύχησε.

Ἐμεινε γιά λίγο σκεπτικός κι ὕστερα μέ αὐστηρή φωνή εἶπε στόν Ἰωσήφ: *«Τί νομίζεις ὅτι κάποια μέρα ἐγώ (ὁ ἥλιος), ἡ μητέρα σου (τό φεγγάρι) κι οἱ ἀδελφοί σου (τά ἔντεκα ἀστέρια) θά πέσουμε μπροστά σά πόδια σου καί θά σέ προσκυνήσουμε;»*.

Μετά ἀπό μερικές ἐβδομάδες, ὅταν οἱ ἀδελφοί τοῦ Ἰωσήφ εἶχαν πάει νά βοσκίσουν τά πρόβατα τοῦ πατέρα τους, ὁ Ἰακώβ ἔστειλε τόν Ἰωσήφ νά πάει νά δεῖ ἂν τά ἀδέλφια του εἶναι καλά.

Μόλις τόν εἶδαν τά ἀδέλφια του, ἡ ζήλια φούντωσε στήν καρδιά τους, τό μυαλό τους σκοτίσθηκε κι ἀποφάσισαν νά τοῦ κάνουν κακό. Ὁ Ρουβήμ, ὅμως, ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός, ὅταν ἄκουσε τά πονηρά τους σχέδια, εἶπε ὅτι δέν εἶναι σωστό νά χτυπήσουν τόν ἀδελφό τους καί τούς πρότεινε νά τόν ρίξουν καλύτερα σ’ ἕναν ἀπό τούς λάκκους, πού βρίσκονταν στήν ἐρημία. Τό εἶπε αὐτό ὁ Ρουβήμ ἐπειδή εἶχε σκοπό νά πάει κρυφά νά τόν βγάλει ἀπό τόν λάκκο καί νά τόν σώσει.

Ὅταν ἔφτασε ὁ Ἰωσήφ τοῦ ἔβγαλαν τόν πολύχρωμο χιτώνα, πού τοῦ εἶχε χάρισει ὁ πατέρας τους, καί τόν ἔριξαν σ’ ἕνα ἄδειο λάκκο. Ὁ Ρουβήμ στεναχωρημένος ἀπό τήν κακία τῶν ἀδελφῶν πῆγε πρὸς τά κοπάδια, ἐνῶ τά ἄλλα ἀδέλφια κάθησαν γιά φαγητό. Σέ λίγο εἶδαν νά πλησιάζει ἕνα καραβάνι ἀπό ἐμπόρους, πού πήγαιναν στήν Αἴγυπτο. Τότε ἕνας ἀπό τούς ἀδελφούς, ὁ Ἰούδας, πρότεινε νά πουλήσουν τόν Ἰωσήφ στούς ἐμπόρους. Ἔτσι τόν πούλησαν καί πῆραν εἴκοσι ἀσημένια νομίσματα.

Ὅταν γύρισε ὁ Ρουβήμ πῆγε στόν λάκκο καί εἶδε ὅτι ἀπουσίαζε ὁ Ἰωσήφ. Στενοχωρήθηκε πολύ γιατί σκεφτόταν πόσο θά στενοχωρηθεῖ ὁ πατέρας τους. Τότε οἱ σκληρόκαρδοι ἀδελφοί ἔβαψαν τόν χιτώνα τοῦ Ἰωσήφ μέ αἷμα ἀπό ἕνα κατσικᾶκι πού ἔσφαζαν καί τόν ἔστειλαν στόν πατέρα τους, λέγοντάς του ὅτι βρήκαν τό χιτώνα στό δάσος. Ὁ Ἰακώβ πίστεψε τά ψεύτικα λόγια τους καί

νόμισε ότι κάποιο θηρίο κατασπάραξε τον Ἰωσήφ. Ἐκλαιγε ἀπαρηγόρητος.

Ὁ Θεός ὅμως δέν ἄφησε χωρίς βοήθεια τόν Ἰωσήφ. Στήν Αἴγυπτο τόν ἀγόρασε γιά δούλο τού ὁ Πετεφρῆς, πού ἦταν ἀρχιμάγειρας τοῦ Φαραώ, τοῦ βασιλιᾶ τῆς Αἴγυπτου. Ὁ Ἰωσήφ δέν εἶχε χάσει τό θάρρος του, ἐπειδή πίστευε καί προσευχόταν στόν Θεό, καί ἐργαζόταν ὅσο καλύτερα μπορούσε.

Ὁ Πετεφρῆς γρήγορα κατάλαβε τίς ἱκανότητες τοῦ Ἰωσήφ καί τόν ἔκανε ἐπιστάτη στό σπίτι καί στήν περιουσία του.

Ἡ γυναίκα τοῦ Πετεφρῆ ἔρωτεύθηκε τόν Ἰωσήφ, ἀλλά αὐτός δέν ἔδειξε κανένα ἐνδιαφέρον γιά τή γυναίκα τοῦ ἀφεντικοῦ του. Αὐτή ὅμως τόν κατηγορήσε στόν ἄνδρα τῆς μέ ψεύτικες κατηγορίες καί ὁ Πετεφρῆς τήν πίστεψε. Κι ἔβαλε τόν ἀθῶο Ἰωσήφ στή φυλακή. Ὁ Θεός ὅμως δέν τόν ἐγκατέλειψε οὔτε στιγμή. Σιγά-σιγά κέρδισε τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακα καί σύντομα τόν ἔκανε ἐπιστάτη τῶν ἄλλων φυλακισμένων. Ὁ Ἰωσήφ τούς συμβούλευε μέ καλοσύνη καί συνέχισε τούς παρηγοροῦσε.

Λίγο ἀργότερα, ὁ Φαραώ ἔβαλε στή φυλακή τόν ἀρχιοιοχό, πού τοῦ διάλεγε τό κρασί καί τόν ἀρχισοποιοῦ, πού ἔφτιαχνε τό ψωμί τοῦ παλατιοῦ του. Μιά νύκτα, οἱ δύο αὐτοί φυλακισμένοι εἶδαν πολύ παράξενα ὄνειρα. Τό πρῶτ' ὁ Ἰωσήφ τούς εἶδε ταραγμένους καί τούς ρώτησε τί εἶχαν. Ἐκεῖνοι τότε τοῦ διηγήθηκαν τά ὄνειρά τους. «*Εἶδα στόν ὕπνο μου ὅτι βρισκόμουν μπροστά σέ μιά κληματαριά μέ τρία κλαδιά. Ξαφνικά ἡ κληματαριά ἔβγαλε βλαστάρια, φύλλα κι ὠριμα σταφύλια. Στό χέρι μου βρέθηκε τό ποτήρι τοῦ Φαραώ. Τότε πήρα σταφύλια, τά ἔστιψα στό ποτήρι καί τό ἔδωσα στό Φαραώ*».

Μέ τό φωτισμό τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰωσήφ ἐξήγησε ὅτι σέ τρεῖς μέρες ὁ Φαραώ θά τόν βγάλει ἀπό τήν φυλακή καί θά τοῦ δώσει πάλι τή θέση

πού εἶχε στό παλάτι. Κι ὁ Ἰωσήφ συνέχισε: «*Σέ παρακαλῶ, ὅταν θά εἶσαι ξανά εὐτυχισμένος στή θέση σου νά θυμηθεῖς κι ἐμένα καί νά πεῖς στό Φαραώ ὅτι βρίσκομαι ἄδικο στή φυλακή*».

Ἔστερα ἄκουσε τό ὄνειρο τοῦ ἀρχισοποιοῦ: «*Μοῦ φάνηκε ὅτι σήκωνα πάνω στό κεφάλι μου τρία πανέρια, τό ἕνα πάνω σ' ἄλλο. Στό πάνω πανέρι ὑπῆρχαν διάφορα γλυκά, πού τρώει ὁ Φαραώ, ἀλλά τριγύρω πετοῦσαν πουλιά, πού ἄρπαζαν κι ἔτρωγαν τά γλυκά ἀπ' τό πανέρι*».

Μέ πόνο ψυχῆς ὁ Ἰωσήφ ἐξήγησε στόν ἀρχισοποιοῦ ὅτι αὐτό τό ὄνειρο εἶχε κακή σημασία: Σέ τρεῖς ἡμέρες ὁ Φαραώ θά τόν τιμωροῦσε μέ θάνατο.

Πράγματι, σέ τρεῖς μέρες ὁ Φαραώ γιόρταζε τά γενέθλιά του. Τήν ἡμέρα ἐκείνη ἔδωσε διαταγή νά σκοτώσουν τόν ἀρχισοποιοῦ καί νά φέρουν ξανά στή θέση του τόν ἀρχιοιοχό.

Χαρούμενος ὁ ἀρχιοιοχός γύρισε στήν ἐργασία του στό παλάτι. Ὅμως δέν θυμήθηκε τόν Ἰωσήφ καί τή χάρη πού τοῦ εἶχε ζητήσει...

Ἔτσι, ὁ Ἰωσήφ ἔξακολουθοῦσε νά παραμένει ἄδικο στή φυλακή τῆς Αἴγυπτου. Δύο χρόνια ἀργότερα ὁ Φαραώ εἶδε στόν ὕπνο του ἕνα ὄνειρο. Τοῦ φάνηκε ὅτι βρισκόταν κοντά στόν ποταμό Νεῖλο. Ξαφνικά βγήκαν ἀπό τό ποτάμι ἑπτὰ ὄμορφες καί παχιές ἀγελάδες. Οἱ ἀγελάδες προχώρησαν στό λιβάδι πού ἦταν δίπλα καί ἄρχισαν νά βόσκουν. Σέ λίγο βγήκαν ἀπό τό ποτάμι ἑφτά ἄσχημες κι ἀδύνατες ἀγελάδες, πού προχώρησαν στό λιβάδι, ἔπεσαν πάνω σίς παχιές ἀγελάδες καί τίς ἔφαγαν. Ὁ Φαραώ ξύπνησε ταραγμένος μέχρι πού ξανακοιμήθηκε καί εἶδε ἄλλο ὄνειρο: Εἶδε νά φυτρώνουν ἑπτὰ στάχυα γερά κι ὄμορφα. Ἐπειτα φύτρωσαν ἄλλα ἑπτὰ στάχυα, ἀδύνατα καί μισοσπασμένα ἀπό τόν ἄνεμο, πού ἔπεσαν πάνω στά γερά καί τά κατάπιαν.

Τό πρωί ὁ Φαραώ κάλεσε ὅλους τούς σοφούς τῆς Αἰγύπτου καί τούς ρώτησε τί σημαίνουν αὐτά τὰ δύο ὄνειρα. Ὅμως κανεῖς δέν κατάφερε νά τά ἐξηγήσει. Τότε ὁ ἀχρionoχός θυμήθηκε τόν Ἰωσήφ καί τό εἶπε στόν Φαραώ, ὁ ὁποῖος δέν ἔχασε χρόνο καί διέταξε νά τόν φέρον μπροστά του. Μόλις ἔφεραν τόν Ἰωσήφ, πού ἦταν τότε 30 χρονῶν, ὁ Φαραώ διηγήθηκε τὰ δύο ὄνειρά του, τὰ ὁποῖα μέ τό φωτισμό τοῦ Θεοῦ ὁ γιός τοῦ Ἰσαάκ ἐξήγησε προσεκτικά:

«Καί τὰ δύο ὄνειρα θέλουν νά σοῦ δείξουν ὅτι γιά ἐπτά χρόνια ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου θά ἔχει καρποφορία, ἐνῶ οἱ ἐπτά ἀδύνατες ἀγελάδες καί τὰ ἐπτά μισοσπασμένα στάχυα σημαίνουν ἐπτά χρόνια πείνας καί δυστυχίας. Θά πρέπει δηλαδή νά μαζεύονται οἱ καρποί πού θά περισσεύουν τὰ πρῶτα ὀκτώ χρόνια γιά νά ἔχετε τροφές τὰ ἐπόμενα ἐπτά χρόνια».

Ὁ Φαραώ θαύμασε τόν Ἰωσήφ, πού ὁ Θεός τοῦ φανέρωσε τήν ἀλήθεια, καί τόν διόρισε ἀντιβασιλέα του. Μάλιστα ἔβγαλε τό βασιλικό του δακτυλίδι καί τό ἔβαλε στό χέρι τοῦ Ἰωσήφ, πού ἔγινε νέος ἄρχοντας τῆς χώρας. Τοῦ ἔβαλαν βασιλικά ροῦχα καί ὁ Φαραώ, ἀφοῦ τοῦ πέρασε στόν λαιμό χρυσή ἀλυσίδα, τόν ἀνέβασε στή δεύτερη βασιλική ἄμαξα καί τόν παρουσίασε στόν λαό τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Θεός εἶχε σώσει ὀριστικά τόν Ἰωσήφ ἀπό τήν κακία τῶν ἀνθρώπων, γιατί στά δύσκολα χρόνια πού πέρασαν εἶχε ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοιά Του καί δέν ἀπογοητεύθηκε.

Μετά ἀπό λίγο καιρό ξεκίνησαν τὰ ἐπτά χρόνια τῆς εὐτυχίας στήν Αἴγυπτο. Ἡ γῆ σ' ὅλη τή χώρα ἔβγαζε πολλούς καρπούς καί ὁ Ἰωσήφ τούς φύλαγε σέ μεγάλες ἀποθήκες. Ὅταν ἔφθασαν τὰ ἐπτά χρόνια τῆς ξηρασίας, κανένα χωράφι καί κανένα δένδρο δέν καρποφόρησε. Οἱ ἄνθρωποι σ' ὅλη τή γῆ ἄρχισαν νά ὑποφέρουν καί νά πεινοῦν γι' αὐτό κατέφευγαν στήν Αἴγυπτο, ὅπου ὑπῆρχε σιτάρι καί ἄλλα τρόφιμα. Ὅταν τό ἔμαθε ὁ Ἰακώβ ἔστειλε στήν Αἴγυπτο τούς δέκα γιούς του ν' ἀγοράσουν σιτάρι, γιά νά μή πεθάνουν

ἀπό τήν πείνα, καί κράτησε μαζί του μόνο τόν μικρότερο γιό του, τόν Βενιαμίν.

Στήν Αἴγυπτο πῆγαν στόν δεύτερο ἄρχοντα τῆς χώρας, πού ἦταν ὁ ἀδελφός τους Ἰωσήφ, γιά νά τοῦ ζητήσουν τρόφιμα. Ἐκεῖνοι δέν τόν ἀναγνώρισαν, ὁμως ὁ Ἰωσήφ τούς κατάλαβε καί γεμάτος συγκίνηση θυμήθηκε τὰ προφητικά ὄνειρα πού εἶχε δεῖ καί εἶχαν παρεξηγήσει τ' ἀδελφία του.

Σκέφτηκε ὁμως νά δοκιμάσει ἂν ἦταν ἀκόμη σκληρόκαρδοι, ὅπως τότε πού τόν πούλησαν. Τούς ρώτησε ἀπό ποῦ ἦρθαν κι ἐκεῖνοι ἀπάντησαν ὅτι ἔρχονται ἀπό τή χώρα τῆς Χαναάν γιά νά ἀγοράσουν τρόφιμα. Ὁ Ἰωσήφ προσποιήθηκε ὅτι δέν τούς πίστευε καί ὅτι τούς θεώρησε γιά κατασκόπους, πού ἦρθαν γιά νά μάθουν τὰ μυστικά τῆς χώρας. Μάλιστα, ἔδωσε διαταγή νά τούς κλείσουν στή φυλακή.

Ἦστε ἀπό τρεῖς ἡμέρες ὁ Ἰωσήφ πῆγε στή φυλακή κι εἶπε στούς ἀδελφούς του: «Ἄν εἴσατε ἀθῶοι, δέ θέλω νά πάθετε κακό. Γιά νά βεβαιωθῶ, ὁμως, ὅτι λέτε τήν ἀλήθεια, ἕνας ἀπό σᾶς θά μείνει στή φυλακή. Οἱ ἄλλοι μορεῖτε νά ἀγοράσετε τρόφιμα καί νά ἐπιστρέψετε στήν πατρίδα σας, ἀρκεῖ νά μοῦ φέρετε ἐδῶ τό μικρότερο ἀδελφό σας. Ἔτσι μόνο θά πιστέψω ὅτι δέν εἶστε κατάσκοποι».

Οἱ ἀδελφοί του ἄρχισαν τότε νά ψιθυρίζουν μεταξύ τους ὅτι ὁ Θεός τούς τιμωρεῖ γιά τό κακό πού ἔκαναν στόν ἀδελφό τους τόν Ἰωσήφ. Ὁ Ἰωσήφ πού τούς ἄκουσε, κατάλαβε ὅτι εἶχαν ἀληθινά μετανιώσει γιά τήν κακή τους πράξη. Βγήκε ἀπ' τή φυλακή κι ἐκλαψε κρυφά. Ἦστε γύρισε κοντά τους καί κράτησε τόν Συμεών, δίδοντας τή διαταγή νά τούς γεμίσουν τὰ σακιά μέ σιτάρι κι ἄλλα τρόφιμα, χωρίς νά τούς πάρουν χρήματα καί νά τούς δώσουν φαγητό γιά τό ταξίδι τους.

Ὅταν ἔφθασαν στήν πατρίδα τους διηγήθηκαν μέ πόνο καί ἀπορία στόν πατέρα τους ὅλα ὅσα ἔγιναν καί ὅτι πρέπει νά ἐπιστρέψουν στήν Αἴγυπτο μαζί μέ τόν Βενιαμίν, γιά νά τούς πιστέψει ὁ ἄρχοντας καί νά ἐλευθερώσει τόν Συμεών. Τότε ἀπαρηγόρητος ὁ Ἰακώβ

ἄρχισε νά κλαίει, ἐπειδὴ εἶχε χάσει δύο παιδιά, τόν Ἰωσήφ καί τόν Συμεών, καί τώρα τοῦ ζητοῦσαν νά πάει πίσω στήν Αἴγυπτο καί τόν Βενιαμίν.

Ἔγερτα ἀπό λίγο καιρό τελείωσε τό σιτάρι καί ὁ Ἰακώβ ἀναγκάστηκε νά ἀφήσει τά παιδιά του νά πάνε ξανά στήν Αἴγυπτο γιά νά φέρουν τρόφιμα. Μέ πόνο στήν ψυχή του καί μεγάλη ἀνησυχία ἄφησε νά πάει μαζί τους καί ὁ Βενιαμίν καί τούς ἔδωσε καί πλούσια δῶρα νά προσφέρουν στόν ἄρχοντα.

Μόλις ἔφτασαν παρουσιάστηκαν στόν ἄρχοντα Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος δέχθηκε μέ μεγάλη καλοσύνη καί συγκινήθηκε πού εἶδε τόν μικρότερο ἀδελφό του Βενιαμίν. Ὁ Ἰωσήφ ἔβγαλε τότε τόν Συμεών ἀπό τή φυλακή καί ἔδωσε διαταγή νά ἐτοιμάσουν πλούσιο τραπέζι στούς ἀδελφούς του. Τούς ἔβαλε, μάλιστα, νά καθίσουν κατά σειρά ἡλικίας. Μετά ἔδωσε ἐντολή νά γεμίσουν τά σακιά τους σιτάρι καί γιά νά τούς δοκιμάσει καί πάλι διέταξε νά βάλουν μυστικά τό δικό του ἀσημένιο ποτήρι στό σακί τοῦ Βενιαμίν. Μόλις ξεκίνησαν νά φύγουν ἔτρεξε καί τούς σταμάτησε ὁ ἐπιστάτης τοῦ Ἰωσήφ. Μέ αὐστηρή φωνή τούς κατηγορήσε ὅτι ἐκλεψαν τό ποτήρι τοῦ ἄρχοντα. Ἐκεῖνοι σάστισαν, ἐπειδὴ ἦταν σίγουροι ὅτι ἦταν ἀθῶοι. Ὅμως ὁ ἐπιστάτης ἔψαξε καί βρῆκε τό ἀσημένιο ποτήρι, γι' αὐτό ὁ Ἰωσήφ τούς εἶπε ὅτι θά κρατήσει ὅμηρο τόν Βενιαμίν. Μέ δάκρυα ὁ Ἰούδας παρακαλοῦσε

νά λυπηθεῖ τόν γέρο πατέρα τους καί νά κρατήσῃ τόν ἴδιο στή θέση τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ του Βενιαμίν.

Ὁ Ἰωσήφ τώρα πιά ἦταν βέβαιος ὅτι οἱ ἀδελφοί του εἶχαν ἀλλάξει καί συγκινημένους τούς ἀποκάλυψε: «Ἐγώ εἶμαι ὁ ἀδελφός σας Ἰωσήφ! Ἐλάτε κοντά μου. Ἐσεῖς μέ πουλήσατε γιά νά χαθῶ. Ὁ Θεός ὅμως μέ προστάτησε, μέ ἔκανε σύμβουλο τοῦ Φαραώ γιά νά σώσω τώρα καί τή δική σας ζωή!». Ἀφοῦ τούς ἀγκάλιασε καί τούς φίλησε, τούς ἔστειλε νά πάνε νά φέρουν τόν πατέρα τους καί ὅλα τά παιδιά νά μείνουν στή Γεσέμ τῆς Ἀραβίας, ἀφοῦ εἶχαν περάσει μόνο δύο χρόνια πείνας καί θά ἀκολουθοῦσαν ἀκόμη πέντε χρόνια δυστυχίας.

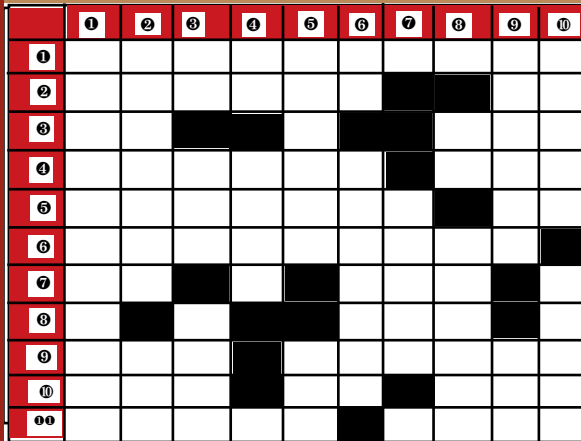
Μόλις τό ἔμαθε ὁ Ἰακώβ ἔκλαψε ἀπό τή μεγάλη χαρά του. Ὁ ἀγαπητός γιός του Ἰωσήφ ἦταν ζωντανός. Ἀμέσως ἐτοιμάστηκε νά πάνε ὅλοι, πατέρας καί γιοί μέ τίς γυναῖκες καί τά παιδιά τους στήν Αἴγυπτο. Ἐκεῖ τούς ὑποδέχθηκε μέ τή βασιλική του ἄμαξα ὁ ἴδιος ὁ Ἰωσήφ, πού μαζί μέ τόν Ἰακώβ δοξολογοῦσαν τόν Θεό γιά τή μεγάλη εὐτυχία πού τούς χάρισε.

Ὅλα τά ἀδέλφια τακτοποιήθηκαν στόν τόπο πού τούς ἔδωσε ὁ Ἰωσήφ. Εἶχαν ἀφθονες τροφές καί ὅλες τίς ἀνέσεις. Ὁ Φαραώ ἔδωσε διαταγή νά μή τούς λείπει τίποτα. Ὁ Θεός πλέον τούς εἶχε χάρισει πλούσια τήν εὐλογία του.

Αἰνίγματα

1. Ἦταν ἄνθρωποι κι ὅμως δέν γεννήθηκαν ἀπό ἀνθρώπους.
2. Χίλια δώδεκα εὐζωνάκια μέ τά καφετιά φεσάκια.
3. Χίλιοι μύριοι καλογέροι σ' ἓνα ράσο τυλιγμένοι.
4. Ἐκκλησιά θολωτή πού ἓνας σῦλος τήν κρατεῖ.
5. Ἐνα μικρό μικρούτσικο μέ τά γενάκια κάτω.
6. Ἀπό πάνω σάν πλαστάρι κι ἀπό κάτω σάν σκαφίδι.
7. Ἐπάνω σέ κόκκινα μαδέρια, κάθονται ἄσπρα περιστερία.
8. Ἀνοιγοκλείνουν πόρτες καί χτύπος δέν ἀκούγεται.
9. Ἐχω ἓνα βαρελάκι πού ἔχει δύο εἰδῶν κρασάκι.
10. Οὔτε χέρια, οὔτε πόδια, οὔτε μάτια ἔχω ἀκόμα, μονάχα κορμί, λαιμό καί στόμα.

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. Ύπηρετούν και στα σύνορα. 2. Γίνεται για φιλανθρωπικούς σκοπούς - Δεικτικό μόριο. 3. Δύο έχει ο Ίπποπόταμος - Τό μισό από τή νήσο Γαῦδος. 4. Ίστορικοί χωματένοι λόφοι - *Αφωνο κανάρι. 5. Μιά Παναγία τής Ίεράπετρας - *Αρθρο για πολλά. 6. Καί ή Φανερωμένη εἶναι... 7. Τό 2ο καί 18ο γράμμα τής *Αλφαβήτα - Τό εἶπαμε τό Σαράντα. 8. *Ένα χρώμα. 9. Μεγάλος ἀσφαλιστικός ὀργανι-

σμός μας - Εἶδος ἄγριου τροπικοῦ βοδιοῦ. 10. Μέ τό Τ γίνεται χρονικός Συνδεσμος- *Αφωνη Κότα - Τό 10 στά *Αγγλικά. 11. *Έμεινε ... ἄλατος - Αὐτά καί ἄλλα ...θέλω. ΚΑΘΕΤΑ: 1. *Ο μήνας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. 2. Τό πάνω μέρος τοῦ Ναοῦ - Μεγάλο Νοσοκομεῖο ἀτυχημάτων στήν *Αθήνα. 3. Μεγάλος θεός τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων. - Τά .. καί τά δέ - ἐορτάζει τά Φῶτα. 4. *Υποθετικός Συνδεσμος - Μεγάλο φίδι τής ζούγκλας. 5. *Η ἐγκυκλοπαίδεια ἀποτελεῖται ἀπό πολλούς ... - Δυνατός κρότος. 6. Δύο γράμματα ἀπό τόν ἰστό- Τά μεγάλα γεγονότα τά γράφει ή ... 7. Αὐτός πού δέν ἔχει ἦχο. 8. *Αρχικά τοῦ ...Γκόλφ. - Μέ ρύζι γίνεται αὐτό. 9. Συνώνυμο τοῦ ἀπέ-ναντι - *Υπάρχει καί τέτοιος ... καφές. 10. *Ένα ὁμορφο ἀκίνδυνο ἐρπετό - *Ακουσθηκε στή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγελίας.

Κάδρο μέ κεράσια

*Υλικά:

- ✓ Χαρτόνι τύπου κανσόν σέ χρώμα καφέ, ἀνοιχτό καί σκοῦρο πράσινο.
- ✓ Χαρτόνι ὄντουλέ κόκκινο.
- ✓ Νερομπογιά κόκκινη.
- ✓ *Ένα ρετάλι ὑφάσματος ριγέ σέ ἄσπρο-μπλέ (11X13cm).
- ✓ Σκληρό χαρτόνι.
- ✓ Δύο φέτες ἀπό φελλό (πάχους 0.5-0.8cm).
- ✓ Κοπίδι
- ✓ Κόλλα καί ψαλίδι.
- ✓ Γαντζάκι γιά κάδρο.

Τρόπος κατασκευῆς: Κόψτε τό ὄντουλέ χαρτόνι σύμφωνα μέ τό ὑπόδειγμα καί ἀφαιρέστε τό ἐσωτερικό πλαίσιο. Κόψτε καί τό σκληρό χαρτόνι στίς ἴδιες διαστάσεις, χωρίς ὅμως νά ἀφαιρέσετε τό ἐσωτερικό πλαίσιο. Κολλήστε τό ριγέ ὑφασμα πάνω στό σκληρό χαρτόνι. Ἀπό πάνω κολλήστε καί τό ὄντουλέ χαρτόνι. Κόψτε τά χαρτόνια σύμφωνα μέ τά ὑποδείγματα. Κολλήστε, ὅπως τή φωτογραφία, τά καφέ κοτσάνια, τά ἀνοικτά πράσινα καί σκοῦρα φύλλα. Βάψτε τίς φέτες τοῦ φελλοῦ μέ τό κόκκινο χρώμα, ἀφήστε νά στεγνώσουν καί κολλήστε τις στήν ἄκρη τῶν κοτσανιῶν, μέ τήν βαμμένη ἐπιφάνεια πρὸς τά ἔξω. Τέλος, ὀλοκληρώστε τό καδράκι βάζοντας τό γαντζάκι μέ κόλλα στό μέσο τῆς ἐπάνω πλευρᾶς ἀπό τήν πίσω ὄψη.